

Marele regizor – controversa continuă

12 februarie 2005

Gili Cârstea

Biserica lui Hristos a moștenit din iudaism o foarte deformată imagine despre Dumnezeu, pe care Domnul Isus a dorit cu toată inima să o corecteze, iar Spiritul Profeteției merge atât de departe încât afirmă că acesta a fost scopul misiunii lui Mesia:

„Când scopul misiunii Sale a fost atins - descoperirea lui Dumnezeu în fața lumii - Fiul lui Dumnezeu a anunțat că lucrarea Sa a fost terminată și caracterul Tatălui a fost făcut cunoscut oamenilor” (ST 20 ianuarie 1890).

Omenirea L-a privit pe Dumnezeu ca fiind Marele Regizor în drama care ține capul de afiș de șase mii de ani pe acest pământ. Având autoritate supremă asupra distribuției, capabil să rescrie scenariul după bunul plac așa ca eroii principali, deși terfelți bine de personajul negativ, să iasă triumfători în scena finală, Marele Regizor și-a construit o glorie eternă peste mormane de cadavre, iar publicul a aplaudat frenetic măreața capodoperă. Este adevărat, mulți actori au fost eliminați pe ușa din dos, unii au fost lăsați pe drumuri că au îndrăznit să conteste dialogurile uneori confuze, alții au fost sacrificați pentru că și-au permis depărtări de la scenariu, dar în final presa de specialitate va aprecia abuzurile regizorale ca fiind oportune.

Credem și noi că pe lumea asta se trag sfori din spatele cortinei. Știm că oameni au fost eliminați cu cruzime deoarece deveniseră incomozi. Istoria ne-a uimit cu dezvăluirile ei despre conspirații, crime celebre și asasinate politice. Pe lângă dezastre naturale înspăimântătoare, genocidul și holocaustul, pogromul și gulagul, rasismul sau terorismul stau ca mărturie că scenariul este extrem de violent, iar uneori pare scăpat de sub control. Nu ne îndoim că există un regizor șef, noi doar contestăm faptul că el ar fi Dumnezeu.

Hristos a venit să schimbe imaginea oamenilor despre Marele Regizor, prezentând pe Dumnezeul Iehova ca fiind TATĂL. Riscând să fie acuzat de erezie, El a șocat conștiința iudaică prezentând pe Dumnezeu ca fiind un părinte milos, delicat, iertător, capabil să Se lase refuzat, dispus să Se îndure de șaptezeci de ori câte șapte și, dacă este nevoie, să Se lase batjocorit, scuipat și răstignit. Neprihănirea lui Hristos a devenit placa turnantă care a făcut din Iehova cel violent, sever, drept, arbitrar și răzbunător, un părinte iubitor până la sacrificiu de sine.

Deși apreciem enorm formularea că “Fiul lui Dumnezeu a anunțat că lucrarea Sa a fost terminată și caracterul Tatălui a fost făcut cunoscut oamenilor,” este la fel de adevărat că „lucrarea Fiului lui Dumnezeu a fost încheiată violent tocmai pentru că a prezentat oamenilor caracterul Tatălui.” Această lucrare a pus în mare pericol scenariul după care funcționa lumea, descoperind că Marele Regizor nu este Dumnezeu, ci Prințul Întunericului, ale cărui manevre detestabile au mutilat cumplit caracterul neprihănit al Tatălui în ochii oamenilor.

Dar descoperirea lui Hristos a fost repede acoperită de superstiția și misticismul evului întunecat, iar Dumnezeu a continuat să fie prezentat lumii, chiar de către slujitorii altarului, ca fiind Marele Regizor, atotputernic, aspru, sever, distant și răzbunător, care se joacă cu destinele oamenilor fără pic de milă. Spiritul Profeției îl prezintă pe Marele Regizor așezat pe tronul din sfânta, iar omenirea plecată în adorare la picioarele lui – crezând că se închină lui Dumnezeu – cerând Duhul dar primind o influență nesfântă, plină de lumină și putere. Influența aceasta este astăzi elementul care împinge lumea religioasă către o unitate de credință negociată, prin care imperiul nelegiurii să fie „întemeiat ca cel mai înalt munte.”

Dumnezeul prezentat de Hristos nu este sfârșitul universului, Marele Regizor, sau Marele Arhitect, cum îl numesc oamenii amăgiți de influența de pe tronul din sfânta, căci El este, și S-a dovedit a fi, garantul libertății de alegere.

În curând, un grup de anonimi din marea gloată vor șoca omenirea cu argumente zdrobitoare că Dumnezeu nu a fost Marele Regizor al istoriei planetare, ci mai degrabă pompierul neglijat de toți, care a încercat să mai salveze ce se putea salva din incendiile globale produse de actori nebuni, într-o lume nebună condusă de un arhitect nebun, după un scenariu sinucigaș.

Deșteaptă-te, Laodicea, oriunde te-ai afla!